

Tikai visi kopā

Noslēdzies pirmais 1988./89. mācību gada darba cēlens Rojas vidusskolā. Kāds tas bijis, un kādi ir tā darba rezultāti 1.—3. klasēs?

Jaunākajās klasēs šogad mācās 203 skolēni. Abu pirmo klašu skolēniem līdz pirmajai liecībai vēl ir patālu, jo viņu darbs ar atzīmēm netiek vērtēts. Priecājamies par tiem bērniem, kuriem jebkurš darbiņš veicas, cenšamies palīdzēt katram, īpaši nodarbojamies ar bērniem, kuriem skolas uzdevumi liekas milzīgs, nepārvarams kalns.

Cienijamie vecāki, gribas teikt, ka mēs skolā varam pūlēties, cik vien spējam, taču bez jūsu palīdzības mums galā netikt. Atliciniet katru vakaru kaut pusi stundīņas savam bērnam, palūdziet, lai viņš palasa jums, padiktējiet kādu vārdu, ko bērniņš var uzrakstīt, pastrādājiet ar viņu matemātikā! Brīvdienā atrodiet laiku ar bērnu pastaigāties, pavērot dabu, parunāties!

Tikai visi kopā strādājot, mācot un audzinot jauno cilvēku, varam cerēt uz labiem panākumiem. Un, ja nu tomēr pavasara pārbaudes liecinās, ka bērniņš nav spējīgs mācīties 2. klasē, tad, lūdzu, nepārdzīvojiet to kā pasaules nelaimi, nedomājiet, ka jūsu bērns ir neattīstīts, aprobežots vai vēl nezina kāds! Viņš gluži vienkārši ir par mazu, lai visas skolas prasības uztvertu, un otrs gads 1. klasē viņam nāks tikai par labu. Mūsu skolā nav mazums tādu bērnu, kuri pēc tam mācības 2., 3. un tālākajās klasēs apgūst ļoti labi.

2.—3. klašu skolēni savu darba vērtējumu redzēja liecībās. Daudz bija skolēnu, kuru liecībās bija tikai labas un teicamas atzīmes. Tādi mums šoreiz bija 77, viņu vidū — 7 teicamnieki. Visvairāk gribas uzteikt 2. klašu

skolēnus Daci Zanderi, Aigaru Zemturi un Mārtiņu Tarlapu, kuri saņēma savu pirmo liecību. Trešajās klasēs tikai piecnieki liecībās bija Baibai Jurušai, Anei Seīnai, Ilzei Mūrniece, Lienei Staltei. Bija mums arī tādi bērni, kuriem pavisam maz pietrūka līdz visiem piecniekiem, tikai viens vienīgs četrinieks bija Iemaldijies viņu liecībās, — Evijai Rozenbergai, Džeīnai Kārkļīnai, Inesei Freļjai.

Paldies čaklajiem skolēniem, paldies viņu vecākiem, vecvecākiem, kuri ar savu atbalstu, pamudinājumu veicina bērnu vēlēšanos labi mācīties un centību.

Lai cik skumji tas nebūtu, taču jāteic, ka piecu skolēnu liecībās bija arī nesekmīgas atzīmes. Grūti pateikt, kas īsti vainojams — nevarēšana vai negribēšana mācīties. Taču gribas atgādināt vēlreiz — skolotājs viens nav karotājs. Kamēr mēs visi kopā — skolotāji un vecāki — nerūpēsimies par bērnu audzināšanu un mācīšanu, kamēr savu nepadarīto uzvelsim viens otram, tikmēr labu rezultātu nebūs.

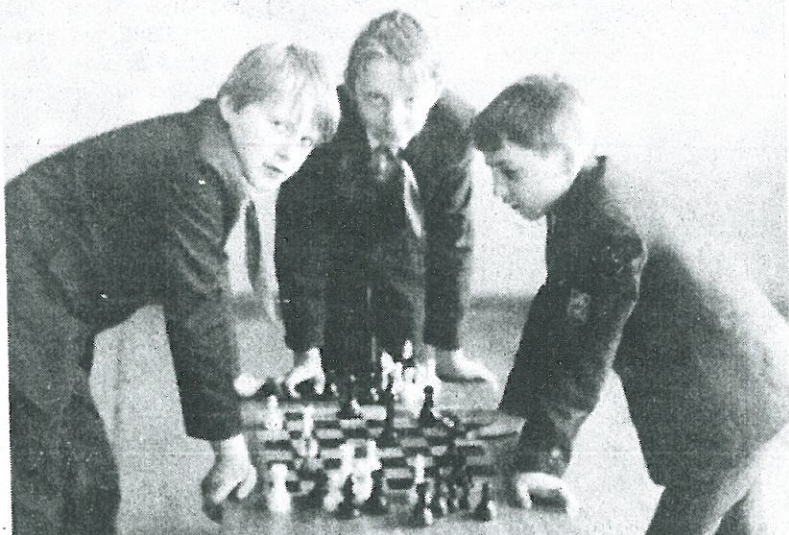
Gribas novēlēt visiem vecākiem pacietību, izturību un mīlestību pret savu bērnu. Lai jums nekad nepietrūkst labestības pret bērnu, nepietrūkst laika savam bērnam, nepietrūkst vēlēšanās palīdzēt bērnam!

Un vēl — neejiet skolai apkārt ar likumu, bet atnāciet uz skolu, pānteresējieties par savu dēlu vai meitu ne tikai svētku reizē, ne tikai tad, kad jūs īpaši aicina uz skolu, bet arī tāpat vien — ikdienā! Meklēsim pareizo ceļu pie savu bērnu sirsniņām visi kopā!

Lai jums veselīgs, veiksmīgs un ražens 1989. gads!

1.—3. klašu skolotāju vārdā

R. Smalže

*Burga Nr. 100
1989. gada 6. janvārī*